

Svätý farár z Arsu: Kázeň o pekle, ktoré je pripravené pre kresťanov

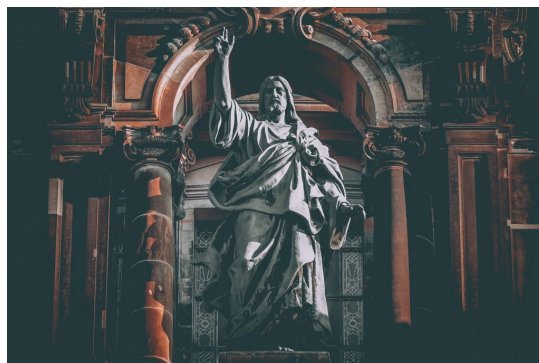
Sv. Ján Mária Vianney

30. apríla 2023 ✝ Cirkev

- „*Keby kňazi menej strašili ľudí peklom, oveľa viac ľudí by chodilo do kostola,*“ vypočula som si nedávno od jednej modernej katolíčky, ktorá by uvítala v chráme viac veselšej hudby, viac prijatia pre LGBT, či menej rečí o Božej spravodlivosti.

- „*Lebo Boh - to je predsa všeobjímajúca láska,*“ presviedčala ma v snahe ospravedlniť svoj nie vždy príkladný kresťanský život.

- „*Farára z Arsu na teba, ten by ti hneď vysvetlil, ako sa veci majú,*“ dovolila som si tvrdšie podotknúť, aj vzhľadom na to, že sa poznáme už dlhé roky. A tak (nielen pre ňu) vám prinášame kázeň od svätého Jána Máriu Vianneyho, ktorú pred takmer dvesto rokmi adresoval „zbožným“ katolíkom.

Ilustračný obrázok, zdroj: pixabay.com

„*Hovorím vám, že prídu mnohí od východu i západu a budú stolovať s Abrahámom, Izákom a Jakubom v nebeskom kráľovstve, a synovia kráľovstva budú vyhodení von do tmy; tam bude plač a škripanie zubami.*“ (Mt 8,11–12)

Či nás nemá desiť myšlienka, že zlí kresťania budú vyhodení do vonkajšej tmy, čiže do pekla, kde bude plač a škripanie zubami, namiesto toho modlári a pohanovia, ktorí nepoznali Krista, naopak – otvorili oči, opustili cestu, ktorá vedie do zotratenia, vojdú do lona katolíckej Cirkvi a zaujmú miesto zlých kresťanov, ktorí vo svojej zaslepenosti pohrdali Božími milosťami?

Zlí kresťania budú v pekle znášať strašnejšie muky, ako neveriaci, ktorí nikdy nepočuli o Kristovi a Jeho náboženstve. Kresťanom, len čo dosiahnu vek užívania rozumu, svieti akoby skvelé slnko falkou viery. Teda dostatočným spôsobom môžu poznať svoje povinnosti voči Bohu, voči sebe samým, voči blížnemu.

Aké strašné, aké hrozné bude peklo kresťanov! Ako je nebo vzdialené od zeme, tak bude odsúdenie kresťanov ďaleko ťažšie od odsúdenia neveriacich. Lebo spravodlivý Boh prísnejšie potrestá toho, kto dostal viac milostí, ale nimi pohrdol, namiesto toho, aby ich využil a verne slúžil Pánovi.

Ilustračný obrázok, zdroj: pixabay.com

Odsúdený kresťan trpí v pekle viac ako pohan

Keby som mohol teraz zavolať Judáša a prikázal mu prehovoriť, hovoril by takto: „Áno, trpím!“ Nemohol by povedať nič viac, lebo ľudský jazyk nie je v stave podať to, ako Božia spravodlivosť trestá hriešnika po smrti. Ako v nebi sú rôzne stupne slávy pre vyvolených – primerane zásluhám každého – tak i v pekle sú rôzne stupne múk a toľko je pekiel, koľko je hriešnikov, lebo každý zo zavrhnutých tam trpí primerane počtu a veľkosti svojich hriechov.

Všetci sú nešťastní, lebo nevidia Boha, čo je najväčším trestom. Keby odsúdený mohol vidieť Boha hoci raz za tisíc rokov čo len päť minút, tak jeho peklo by prestalo jestvovať.

Bezbožníci sa mýlia, keď hovoria, že im je všetko jedno, či pôjdu do zatratenia za veľký počet hriechov, či za malý. Skutočne, niekedy sa mi zdá, akoby som videl plamene zapálené rukou spravodlivého Boha, ako sa odvracajú od modlárov, a so šíalenou zúrivosťou sa vrhajú na odsúdených kresťanov.

A znovu sa mi zdá, akoby z tých temných hlbín predieral sa hlas k pohanom: „Prečo, Bože, si nás zavrhol do tejto priepasti ohňa? Predsa sme nevedeli, čo máme robiť, aby sme Ťa milovali. Ak sme Ťa urazili, tak to bolo iba z nevedomosti. Keby si k nám prehovoril, ako si kedysi prehovoril ku kresťanom, milovali by sme Ťa, vyhýbali by sme sa hriechom.“ Ježiš Kristus si zapcháva uši na volanie týchto nešťastníkov, lebo predsa dal im prirodzený zákon a neopustil ich úplne.

Ale sťažnosť odsúdených kresťanov je neporovnateľne otrasnejšia. Tí nepretržite nariekajú: „Ach, ako trpím! Dobre som vedel, čo bolo treba robiť pre spásu a mal som všetko, čo bolo k tomu potrebné. Vedel som, že hriechom stratím Boha, stratím dušu i nebo, vystavujem sa večnému ohňu. Trpím tieto tresty, lebo som to sám chcel. Milosrdný Boh ma toľkokrát chcel výčitkami svedomia nakloniť k tomu, aby som opustil hriech. Ale pohrdal som náukou katolíckej Cirkvi a aj napriek tomu, že som dostal mnoho svetla, zúfalo som hrešil.“

Ilustračný obrázok, pixabay.com

Učia to aj Cirkevní Otcovia

Sv. Augustín hovorí, že v pekle sú takí kresťania, ktorí ako jednotlivci trpia viac než celé pohanské národy, lebo sami jednotlivo dostali viac milostí, ako tí modloslužobníci spolu. Slávny Salvián hovorí, že pohľad na odsúdených katolíkov vzbudzuje hrôzu. Oni, ktorí sa mali krásou vyrovnáť anjelom! Ó, Bože, kto to pochopí – kresťan stená v pekle! Pokrstený človek sa nachádza medzi diablami, člen Cirkvi Ježiša Krista v plameňoch, dieťa Božie v pazúroch Lucifera?!

Naveky – podľa slov sv. Bernarda – budú mať pred očami utrpenie a muky Ježiša Krista, ktoré podstúpil aj za ich spásu. Tak je to – hovorí ďalej ten istý svätec – nezmizne im nikdy pred očí obraz slz, ktoré prelial Božský Spasiteľ, obraz Jeho pokánia.

Budú vidieť Krista v podobe, v ktorej prišiel na svet a v ktorej ležal uložený v jasliach na sene. Budú Ho vidieť v Getsemanskej záhrade, kde krvavými slzami oplakával ich hriechy. Uvidia Ho v smrteľnej agónii, uvidia, ako Ho vláčili po uliciach Jeruzalema. Budú počuť údery kladív, ktoré Ho pribíjali na kríž na Kalvárii, pochopia ako nekonečne milosrdný bol k nim Pán, ako draho chcel vykúpiť ich duše, koľko vytrpel pre ich spásu, aby mohli vojsť do neba – do neba, ktoré stratili vlastnou vinou a ľahkomyselnosťou.

Kto strčil kresťana do pekla? Boh to nebol...!

Ježiš Kristus vrúcne túžil po spáse kresťana. Priviedol teda kresťana k bránam pekla zlý duch? „Ó, nie – odpovie si kresťan – predsa som ho nemusel počúvať, tak ako ho neposlúchalo toľko iných ľudí. Božia milosť mi nikdy nechýbala. Komu teda mám pripísať svoju záhubu a svoje nešťastie? Žiaľ, iba sebe samému.“

Ak si u vás Boh zasluhuje ešte akúkoľvek vieru, tak vás pre všetko na svete prosím, aby ste sa pozorne zamysleli nad touto pravdou, ktorá zachránila a obrátila toľko duší! Áno, bratia! Alebo sa musíme úplne zmeniť, alebo pôjdeme do zatratenia. Náš doterajší život nás vôbec neviedol k bránam neba.

Sv. Ján Mária Vianney

zdroj: pixabay.com

Tak to skutočne je – stane sa s nami to isté, čo sa prihodilo nešťastnému Joabovi. Chcel si zachrániť život, utiekol do svätyne a chytil sa oltára. Nič mu však nepomohol útek cez prah svätyne, lebo aj tak zahynul v Božom príbytku, v ktorom hľadal záchranu. Aj nás kedysi stretne to isté, ak neprestaneme pohrdať Božími milosťami. Ale my, nevďační ako Joab, každý deň spôsobujeme ťažké rany Kristovi, zneužívame sväté sviatosti, sme vo vzťahu k Bohu ukrutní a nevďační.

Nešťastník – hovorí sv. Augustín – topíš sa v hriechu a myslíš si, že sa kedysi zastavíš! Prečo ťa nepreniká strach pri myšlienke na to, že kedysi sa miera tvojich neprávostí musí konečne naplniť?

Ako často posledné sviatosti a duchovná pomoc sú zbytočné hriešnikom, ktorí za života pili nepravosť ako vodu a bez prestania pohrdali Božími milosťami! Ako Joab, budete sa držať rohov oltára, a aj napriek tomu neuniknete večnej smrti.

Aký to strašný pohľad – kresťan, zmáčaný Krvou Ježiša Krista, sýtený Jeho Telom, navždy sa musí rozlúčiť s krásnym nebom, so šťastnou večnosťou, s obyvateľmi neba. Zostanú mu iba náreky a sťažnosti v plameňoch, stratí každú nádej!

Nech nám tieto pravdy ani na chvíľu neuletia z pamäte, a vtedy s Božou pomocou unikneme tomuto nešťastiu, ktoré nemožno nikdy nahradiť – a spasíme svoju dušu. Amen.

(Kázne farára z Arsu, pre redakčné účely upravené a krátené)

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/svaty-farar-z-arsu-kazen-o-pekle-ktore-je-pripravene-pre-krestanov/>